

ling. Jeg bemærkede, at man nu i Sverige havde vanskeliggjort, næsten umuliggjort Indførelsen af dansk Mel ved en Mel-told, og at jeg savnede i dette Forslag Noget, som kunde give Erstatning til vore Møllere for det Tab, de derved havde havt. Forholdet er jo her ganske simpelt det, at den tydske Toldlov har lukket for vort Mel, den har endog gjort Mere, idet den har givet en Udførselspræmie for tydsk Mel; man har dog fortsat Produktionen her, i noget begrændset Grad dog, idet man glædede sig ved den Afsetning, man havde til Nabolandet mod Ost. Men nu luffer ogsaa Sverige for vort Mel ved sin Toldlov, og hvad ligger saa nærmere, end at vi dog i det Mindste bevare vort eget Marked for vore egne Møllere, i Stedet for, at de her skulle kæmpe med et fremmed Produkt, som endog kommer ind her med Udførselspræmie? Det forekommer der mig dog at være meget gode Grunde for. Det er altsaa meget langt fra at være min Mening, at vi skulle gjen-nemgaaende skjærpe vor Beskyttelse, fordi dette System nu hersker i Verden. Nei, paa ingen Maade! Min Mening er netop den samme som den ærede sidste Talers, nemlig, at vi skulle raadspørge vore egne Interesser. Men det er da min bestemte Opfattelse, at naar vi saaledes raadspørge vore egne Interesser, kommer vi til det Resultat, at vi blive nøbte til at indføre Beskyttelse paa Omraader, hvor vi ellers ikke havde tænkt derpaa, og det skulle vi gjøre, fordi hele den øvrige Verden luffer sig for os. Det ærede Medlem mente, og deri giver jeg ham fuldstændig Ret, at vi, naar vi beskæftige os med en ny Told-lov, saa ogsaa maa have det for Øie at regulere Beskyttelsen — det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte. Men det forekommer mig da rigtig nok, at denne „Regulering af Beskyttelsen“ fra dette Things Side egentlig altid har været en Medsættelse eller Ophævelse af Beskyttelsen; det er i den Retning, Reguleringen er gaaet. Mig forekommer det nu, at den fornøftige Retning, i hvilken Reguleringen maa gaa, er, at man tager Hensyn til Produktionsforholdene, saaledes som de ere nu og saaledes som de ere blevne efter de andre Landes Stilling overfor os, og indretter Beskyttelsen derefter. — Det ærede Medlem gjentog Noget, som jeg ogsaa har hørt fra andre Sider, men som det forundrer mig at høre af det ærede Medlem, nemlig at Beskyttelsen var at betragte som en Skat paa dem, der ikke have nogen Interesse i Beskyttelsen, en Skat paa de Mange til Fordel for de Faa. Ja, dersom den var det, vilde min Stilling i saa Henseende være ganske anderledes. Det er

ikke i de Enkeltes Interesse, i alt Fald ikke i Hovedsagen, men det er i det Almindeligs Interesse, at jeg kræver, at det Hensyn tages. Det er jo meget smukt at ville gjøre gjældende, at den Virksomhed, der ikke har naturlige Betingelser for at bestaa, maa falde, det er let nok at gjøre det gjældende, men hvad vil Følgen blive, dersom vi vilde gennemføre denne Betragtning? Det ærede Medlem og Mange have jo ofte nok ladet os høre, at udenfor Landbrug og Søfart er det vanskeligt her at finde en Produktionsvirksomhed, som i Virkeligheden kan konkurrere frit paa det store Verdensmarked — godt, lad os sætte det, lad os gjøre det Tankeexperiment, at det i Virkeligheden forholder sig saaledes, at det kun var disse Virksomheder, der lønede sig her. Men saa vil jeg dog spørge, hvortil skal man saa henvise den Del af Befolkningen, der nu lever af disse unproductive Virksomheder, disse Virksomheder, i hvilke der ikke kan produceres uden ved kunstig Beskyttelse? Og tror det ærede Medlem, at det er en ringe Del af Befolkningen? Jeg tror, at det Slag, der derved vilde ramme de enkelte store Driftsherrer, der maasse tillige ere formuende Driftsherrer, og knuse deres Virksomhed, vil føles langt mere af de Hundreder, der nu have deres Brød af disse Virksomheder, end det vil føles af selve Rigmændene, som forholdsvis let ville kunne trække deres Kapitaler ud deraf og leve paa anden Maade. Jeg vil endvidere tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en af Grundene, hvorfor vi her have vanskeligt ved at konkurrere med Masseproduktionen andet Steds, netop er den, at vore Arbejderes Løn er høiere, at vore Arbejder betales dyrere end paa de andre Steder. De umiddelbare Følger af, at man henvises til at konkurrere med Masseproduktionen andet Steds uden Beskyttelse, det vil sige konkurrere med den indenfor sit eget Lands Omraade, vil altsaa være enten at Produktionen her maa høre op, eller at den maa drives billigere, med andre Ord, at Arbejderne blive betalte lavere, at den arbejdende Klasse paa den Maade kan siges at have Interesse af, at en bestaaende fornøftig Beskyttelse ophæves, forstaar jeg aldeles ikke. Nei, naar jeg vedblivende hæver en fornøftig Beskyttelse, er det ikke af sørligt Hensyn til de enkelte store Fabrikanter, der have Fordel deraf, men det er af Hensyn til Helheden, den store Befolkning her i Landet, og jeg kan ikke se rettere, end at den er langt mere interesseret deri, da det gjælder dens daglige Brød, end de enkelte Rigmænd ere det, da de altid kunne anbringe deres Kapitaler paa andre Maader.